

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

לפני:

סגנית הנשיאה, השופטת אריאלה גילצר – כץ

נציגת ציבור (עובדים) גב' אורלי מלי

נציג ציבור (מעסיקים) מר גיל אלוני

התובע:

מוחמד גבור ת.ז. 987579323
ע"י ב"כ: עו"ד אייל אלנתן

-

הנתבע:

אברהם שלי ת.ז. 55581110
ע"י ב"כ: עו"ד שלמה ברוך

1

2

3

פסק דין

4

התובע הציג מעטפות אשר לטענתו מעידות כי שולם לו שכר של 420 ₪ נטו ליום עבודה. הכתוב על גבי מעטפות אלו עומד בניגוד לתלושי השכר שהונפקו על שמו של התובע. מה היה שכרו האמיתי של התובע – זוהי הסוגיה העומדת להכרעתנו בתיק דנא.

5

6

7

8

העובדות כפי שעלו מחומר הראיות

9

10

1. התובע עבד אצל הנתבע מחודש 11/2013 ועד ליום 3.12.2017. חלה הפסקה של מספר חודשים במהלך תקופת ההעסקה.

11

12

13

2. על הצדדים חל צו הרחבה בענף הבניין.

14

15

3. לנתבע עסק לביצוע עבודות בנייה ושיפוצים ובשנת 2013 הפך את עסקו לחברה בע"מ.

16

17

4. ביום 27.6.20 ניתן ע"י אב"ד של מותב זה ואחד מנציגי הציבור כאן פסק דין בעניינו של מר חמוזה אלגבור, אחיו של התובע, לפיו נדחתה תביעתו (סע"ש 9091-02-18) (להלן: **התיק המקביל**).

18

19

20

5. על פסק הדין הוגש ערעור לבית הדין הארצי וביום 19.1.20 ניתן פסק הדין בערעור (ע"ע 73245-06-20):

21

22

23

"על פני הדברים יש קושי עם חלק מקביעותיו של בית הדין האזורי, לרבות גובה השכר

24

25

היומי; הזכויות הסוציאליות שנגזרות מכך; הקיזוזים ועוד. משכך, מוצע לצדדים כי

26

בראש ובראשונה יבוטלו הקיזוזים שנעשו על ידי בית הדין האזורי וסך של 6,582 ₪

27

(הקיזוזים בגין נסיעות והבראה), ישולם למערער בנוסף לסכומים שנפסקו על ידי בית

28

הדין האזורי. בנוסף מוצע כי לגבי שאר רכיבי הערעור הצדדים יסמיכו את בית הדין

29

לפסוק לפשרה לפי סעיף 79א לחוק בתי המשפט, ללא הנמקה, סכום שישלם המשיב

למערער וינזע בין 10,000 ₪ ל-40,000 ₪...

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

1 לאחר ששקלנו את טענות הצדדים ועיינו בכל חומר התיק, אנו פוסקים כי המשיב
2 ישלם למערער סך של 24,000 ₪ בארבעה תשלומים, וכן ישתתף בשכר טרחת ב"כ
3 המערער בסך של 6,000 ₪ בצירוף מע"מ".

טענות הצדדים

טענות התובע

1. שעות העבודה של התובע היו משעה 6:30 בבוקר עד 15:00.
2. התובע לא קיבל הודעה על תנאי העסקתו.
3. שכרו של התובע היה 420 ₪ נטו ליום עבודה ושכר ממוצע חודשי בגובה של 9,240 ₪ שהם כ-12,000 ₪ ברוטו (545 ₪ ליום עבודה).
4. אין כל התאמה בין תלושי השכר לשכר ששולם לתובע.
5. שכרו של התובע שולם במזומן. התובע עותר לפיצוי בגין תלושי שכר פיקטיביים (20,000 ₪).
6. התובע פוטר במפתיע ביום 3.12.17, ללא הודעה מוקדמת וללא שימוע. התובע הגיע למחסום ונודע לו לראשונה כי אישור הכניסה שלו בוטל. התובע תובע פיצוי בסך 30,000 ₪ עקב פיטוריו ולחלף הודעה מוקדמת (10,000 ₪).
7. התובע לא קיבל הסכם עבודה ועותר לפיצוי בשל כך (15,000 ₪).
8. התובע זכאי להפרשות סוציאליות (פנסיה, פיצויים, חופשה, קרן השתלמות) על בסיס שכר ברוטו כפי ששולם לו בפועל (76,865 ₪).
9. לתובע לא שולמו דמי הבראה בפועל (15,876 ₪), או לפחות מגיע לתובע את ההפרש בין מה ששולם לתובע למה שמגיע לו (6,293 ₪).
10. התובע עבד בימים א' – ה' באופן סדיר ולא שולמו לו דמי חגים. לא ברור בגין אלו חגים "שולמו" דמי החגים בתלושי השכר ואם כלל חלו באותם חודשים חגים (17,440 ₪).
11. התובע נאלץ לישון בדירה אשר אותה שכר הנתבע. הנתבע קיזז משכר התובע את דמי השתתפות בגין הדירה (375 ₪). התובע עותר להשבת כספים אלו (16,125 ₪).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

12. כמו כן, התובע זכאי לאש"ל (755 ימי עבודה X 20 ₪ = 15,100 ש"ח).
13. התובע גר בדירה מיום ראשון עד יום רביעי ונסע לביתו כל יום חמישי והגיע לעבודה שוב בכל יום ראשון. התובע זכאי לדמי נסיעות (14,814 ₪).
14. התובע לא קיבל שי לחג (2,000 ₪) ודמי ביגוד (10,750 ₪).
15. התובע הופלה בשל לאומו (25,000 ₪).
16. התובע הושפל הן במילים והן בהתנהגות והתייחסו אליו הייתה כאל חפץ (25,000 ₪).
17. משיקולי אגרה העמיד התובע תביעתו על סך 190,105 ₪.

טענות הנתבע

1. ביום 6.6.15 נטש התובע את העבודה (התקופה הראשונה) ובתאריך 15.12.15 התקבל מחדש לעבודה אצל הנתבע (התקופה השנייה).
2. הנתבע ארגן הסעות לעובדיו.
3. שכרו של התובע שולם במזומן מידי שבוע.
4. התובע הועסק 42 חודשים.
5. כל העובדים עבדו מ- 7:00 בבוקר עד 15:00 (8 שעות ברוטו ביום). במהלך היום שהה התובע בהפסקת אוכל (1/2 שעה) והפסקה לצורך תפילות (1/4 שעה). התובע עבד 7 1/4 שעות נטו ביום עבודה (86% משרה).
6. התובע עזב מרצונו החופשי לאחר התקופה הראשונה.
7. הנתבע נתן לתובע הודעה על תנאי העסקה.
8. שכרו של התובע שולם לו על פי צו ההרחבה.
9. הנתבע נכח לדעת כי התובע ואחיו נוהגים לאיים על עובדים אחרים כי עליהם לעזוב את העבודה. הנתבע שוחח עם התובע ואחיו אשר הכחישו את המיוחס להם.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
10. התובע ואחיו ניסו לנצל את מצוקת כוח האדם וביקשו להעלות את שכרם.
11. בתחילת חודש נובמבר לא הופיעו שני האחים לעבודה מבלי לידע את הנתבע.
12. התובע לא הוכיח כי השתכר 420 ₪ ליום עבודה.
13. לתובע שולם שכר בפועל:
- א. מתאריך 01.11.2013 עד תאריך 28.02.14 קיבל בפועל 200 ₪ ליום = 4,550 ₪ לחודש.
- ב. מתאריך 01.03.2014 ועד תאריך 05.06.2015 קיבל שכר של 220 ₪ ליום = 5,005 ₪ לחודש.
- ג. מתאריך 15.12.2015 ועד תאריך 30.10.16 קיבל שכר של 230 ₪ ליום = 5,232.5 ₪ לחודש.
- ד. מתאריך 01.11.2016 ועד תאריך 31.12.2016 קיבל שכר של 249.48 ₪ ליום = 5,675.67 ₪ לחודש.
- ה. מתאריך 01.01.2017 ועד תאריך 03.11.2017 קיבל שכר של 263.34 ₪ ליום = 5,990.98 ₪ לחודש.
- לפיכך, התובע קיבל שכר בעודף בסך של 18,112.12 ₪. הנתבע עותר להשיב לו סכום זה.
14. הנתבע זכאי להשבה של שכר לשעה ורבע שבגינם קיבל התובע שכר (18,112.2 ₪) והודעה מוקדמת (5,990 ₪).
15. כספים בגין פנסיה, פיצויים, דמי חופשה, קה"ל הופרשו כדין ועל פי צו ההרחבה.
16. התובע קיבל דמי חגים (היה זכאי ל- 31 ימי חג) והם שולמו במסגרת תלוש השכר (תחת הכותרת "אחר"). שולם לתובע בעודף סך של 2,914 ₪.
17. הנתבע לא דרש מהתובע ללון מחוץ לביתו.
18. הנתבע שילם בעבור שכירות הדירה והיה רשאי לקזז את דמי השכירות.
19. התובע נסע לביתו פעם בשבוע ולכן הוא מחוייב להחזיר סך של 4,186.4 ₪ ששולמו לתובע בגין נסיעות.
20. התובע זכאי לסט ביגוד אחת לשנה ולאחר 6 חודשי עבודה בסך של 300 ₪.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

21. התובע נטש את עבודתו והוא אינו זכאי לפיצוי בגין אי עריכת שימוע ועוגמת נפש.

שאר טענות הצדדים יועלו במסגרת פסק הדין.

עדויות

שמענו את עדותו של התובע ואת העד טעמו, מר חמזה אלגבור, אחיו של התובע, אשר עבד יחד עם התובע אצל הנתבע.

מטעם הנתבע העיד הנתבע בעצמו וכן העיד מר שלי חיים, בנו של הנתבע, מנהל העבודה באתר של הנתבע ואשר שימש כממונה על התובע ומר יעקב מיסק, מנהל עבודה אצל הנתבע.

הכרעה

1. לאחר ששמענו את העדויות, עיינו במסמכים שהוגשו ובחנו את טענת הצדדים, באנו לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה.

2. מאחר שנסייבות התיק דנא דומה לתיק שנדון בפנינו (18-02-9091) ומאחר שהחלטת ביה"ד הארצי קבעה כי הייתה קיימת בעיתיות בקביעת ביה"ד, אין בכוונתנו לחזור על קביעות אלו בתיק דנא.

רצף תקופת עבודתו של התובע

3. הצדדים חלוקים אם חלה הפסקה בת 6 חודשים בין שתי תקופות עבודתו של התובע. טוען הנתבע כי בתקופה הראשונה סיים התובע לעבוד ביום 6.6.2015 ושב לעבודה ביום 15.12.15 ואילו לטענת התובע לא חל נתק של 6 חודשים. הנתבע לא צירף דו"ח נוכחות שהיה מוכיח את טענתו לעניין סיום התקופה הראשונה ותחילת התקופה השנייה לעבודת התובע. צודק התובע כי על פי תלושי השכר אין נתק של 6 חודשים משקיימים תלושי שכר לחודש 6/2015 ולחודש 12/2015.

4. משכך, אנו קובעים כי קיימת רציפות בין שתי תקופות עבודתו של התובע והתובע עבד למעלה מ-43 חודשים.

הודעה לעובד

5. הנתבע לא נתן לתובע הודעה על תנאי עבודתו או למצער לא הוכח אחרת ע"י הנתבע:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

1 אתה נתפס כל הזמן בהסכמי עבודה. פועל ערבי שבא לעבוד מסבירים לו את התנאים שלו,
 2 אומרים לו מה השכר שלו לפי התלוש, כמה הוא מקבל לפי שירות התעסוקה, ואחרי הוא מתחיל
 3 לעבוד. אין ניירת, כל דבר שאתה בא לפועל ערבי 'תכתוב לי', אני לא יודע לכתוב ערבית, אתה
 4 מסביר לו, הוא אומר לך 'אני לא חותם על כלום', וככה יש לי ניסיון כזה כבר 20,30 שנה שאני
 5 עובד איתם. לכן אני לא מחתים אותו ולא מראה לו שום ניירות אלא בעל פה. זה נוצר בינינו בעל
 6 פה, בשביל זה הם עובדים אצלי כל כך הרבה שנים והם יודעים את כל התנאים שהם מקבלים.
 7 אם זה התלושי משכורת, כמה היומית שלו, ואין להם שום טענות במשך כל השנים. אתה רוצה
 8 שאני אבוא לאחד שלא יודע לקרוא עברית ולתת לו הסכם עבודה?
 9 (עמ' 69 לפי שורות 3-12 לעדות הנתבע).

- 10
- 11 6. לטענת הנתבע, התובע הודה כי לא קיבל הודעה לעובד לא בשנת 2013 ולא בשנת 2015 מעידה כי
 12 התובע סבר שבשנת 2015 הוא היה עובד חדש אצל הנתבע. טענה זו אין לה על מה להתבסס שכן
 13 היה על הנתבע ליתן לתובע הודעה על תנאי העסקה בתחילת עבודתו או למצער לאחר ששב לעבוד
 14 אצלו בפעם השנייה.
- 15
- 16 7. ברם הנתבע הוא שניזוק מאי מתן הודעה לעובד שכן יכול היה בנקל יותר לסתור את טענות התובע,
 17 כפי שיובאו בהמשך.
- 18
- 19 8. אף אם התובע סירב לחתום על ההודעה לעובד הרי שאין חובה שהעובד יחתום על ההודעה אלא
 20 די בחתימת המעסיק. היה על הנתבע לתת לעובד הודעה לעובד על תנאי העסקתו. ברם משנתבע
 21 ניזוק בגין אי מתן הודעה לעובד ונוכח התוצאה אליה הגענו כפי שיפורט בהמשך, לא מצאנו מקום
 22 ליתן פיצוי בגין מחדל זה.

תלושים פיקטיביים

- 23
- 24
- 25
- 26 9. על פי דברי ביה"ד הארצי בערעור בתיק המקביל (ע"ע 73245-06-20) קיים קושי בקביעותו של בית
 27 דין זה לעניין גובה השכר. מאחר שמדובר בתיק המקביל באותה מסכת עובדתית, הרי שצריך לגזור
 28 דין שווה לתיק דנא.
- 29
- 30 10. ברם נוכח קבלת רוב רכיבי התביעה ומשתלושי השכר אינם בשליטתם המלאה של המעסיקים –
 31 לא מצאנו מקום לחייב בפיצוי בגין תלושים אלו.

שכרו של התובע

- 32
- 33
- 34
- 35 11. אין מחלוקת כי מספר ימי העבודה המופיעים בתלוש השכר אינם מעידים על ימי עבודתו של התובע
 36 אצל הנתבע:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

- 1 אנחנו אומרים לו בתאריך זה וזה הוא חוזר והמת"ש מדווח. אנחנו לא כותבים :ת
- 2 לו כמה ימי עבודה. יש ימי עבודה של פועלים. אם יש לי אישורים של פועל
- 3 שהוא לא עובד של אישורי מחלה, אז אנחנו אומרים מתוך ה-20 יום אפשר
- 4 לקזז 3,4,5 ימים של הבן אדם שהוא חולה.
- 5 הבנתי. אז בוא, :ש
- 6 אם הוא לא מביא את האישורים, שירות התעסוקה לבד כותב מקבל בין 18 :ת
- 7 ל-20 יום, אם לא, לא מכניסים את העובד, זה הכל.
- 8 אתה יודע אברהם, תקשיב. :ש
- 9 כן. :ת
- 10 אני מסכים איתך שכשאתה מקבל עובד פלסטינאי הנוהל באמת מחייב :ש
- 11 להעסיק עובד שטחים במשרה מלאה, זה כתוב. ומכאן הצורך לכתוב 18 ו-
- 12 20,
- 13 (עמ' 63 לפי שורות 23 עד סוף העמוד לעדות הנתבע).
- 14
- 15 נכון. :ת
- 16 ומכאן כל התלושים הם 18, 20, אצלכם, :ש
- 17 נכון. :ת
- 18 נכון? :ש
- 19 ויתרה מזו, :ת
- 20 אני מבין. :ש
- 21 גם כשהוא לא בא לעבודה, :ת
- 22 אבל אני שואל אותך שאלה אחרת. :ש
- 23 רגע. גם כשהוא לא בא לעבודה והוא עשה את זה הרבה, הייתי מחויב לשלם :ת
- 24 את ה-18, 20 יום והיה עולה לי נזק כל יום 120 שקל שהוא לא בא לעבודה,
- 25 (עמ' 64 לפי שורות 1-10 לעדות הנתבע).
- 26
- 27 מה זה נכון? לפי מה שאתה אומר אז כולם 18 עד 20 תמיד. :ש
- 28 כולם, כולם. :ת
- 29 אז אין מה לעשות עם זה. :ש
- 30 כולם כמעט 90 אחוז (מדברים ביחד), אם הוא מביא, :ת
- 31 אז כולם זה משרה מלאה, 18, 20, כי זה מה שהמת"ש אומר. :ש
- 32 כן. ואם יש להם אישור של חופש מחלה שהוא הביא, אז מורידים לו את זה. :ת
- 33 (עמ' 68 לפי שורות 2-7 לעדות הנתבע).
- 34
- 35 12. אנו ערים לדרישות שירות התעסוקה באשר להעסקה מלאה של עובדים המגיעים מהשטחים אולם
- 36 אין בכך כדי לשנות מהעובדה כי ימי העבודה בתלוש אינם משקפים את ימי העבודה של התובע.
- 37

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

17. זאת ועוד, התובע הציג מעטפות אשר מעידות לטענתו כי שכרו של התובע היה בגובה של 420 ₪ ליום עבודה. לא נעלם מעינינו כי השמות על גבי המעטפות אינם תואמים במדויק את שם התובע ברם אנו תוהים כיצד ידעה מנהלת החשבונות כי שם בנו של התובע הוא טאמר (היא זו שרשמה לכאורה "מחמוד אבו טאמר"). המעטפות נושאות לוגו של החברה אשר בבעלות הנתבע.
18. הנתבע טוען כי צילומי המעטפות שבידו אינם דומים למסמכים שהוגשו לביה"ד (ת/1, ת/2). אכן יש הבדלים בין המעטפות אך חלקן זהות (ת/1) חלקן דומות (ת/2). התובע בסיכומיו לא השיב על כך אלא רק טען שב"כ הנתבע קיבל את אותם הצילומים והם סרוקים בנט. טענה זו אינה מדוייקת אולם כאמור הנתבע לא סתר את הכתוב במעטפות שהוצגו בתצהיר.
19. מהכתוב על גבי המעטפה ניתן לראות כי התובע השתכר 420 ₪ ליום עבודה. שמו של התובע, אם כי באיות מוטעה, מופיע על גבי המעטפה וכן צוין שכר בגין שעות נוספות.
20. המצהירה מטעם הנתבע, גב' סמדר שלי, לא העידה. משכך, בשונה מהתיק המקביל שהתנהל בפנינו, אין לנו גרסה לעניין הכתוב על גבי המעטפות ואנו מקבלים את גרסת התובע.
21. אין בידנו לקבל את טענתו של הנתבע כי שתיקתו מעידה כי הצדק עם הנתבע. התובע קיבל שכר נטו ליום עבודה וספק אם היה מודע לזכויותיו הסוציאליות.
22. משהנתבע לא הציג הודעה על תנאי העסקה ולא דוחות נוכחות ועל בסיס הכתוב על גבי מעטפות אלו, אנו מקבלים את גרסת התובע לעניין שכרו היומי.

זכויות סוציאליות

23. נוכח מסקנתנו דלעיל, הרי שלמעשה לא שולם לתובע מעבר לשכר עבודה דבר ורכיבי השכר המופיעים בתלושי השכר אין להם משמעות.
24. זאת ועוד, לתובע רציפות בתקופת עבודתו משנת 2013 ועד לשנת 2017 לעניין זכויותיו.

היקף המשרה

25. כאמור לא הוגשו דו"חות נוכחות ולכן לא ניתן לאמוד במדויק את היקף משרתו של התובע ברם על פי עדות התובע בעצמו ועל פי תביעות תובעים אחרים אצל הנתבע ברי כי יום העבודה החל מהשעה 06:30 בבוקר או בסמוך לכך. הנתבע צירף תביעות של עובדים אחרים שטענו שהחלו לעבוד בשעה 07:00 (חוצץ מס' 2.2 לתיק המוצגים) ברם בנקל יכול היה הנתבע להוכיח את שעת התחלת העבודה באמצעות הדו"חות. התובע הסביר את הפער בין תביעתו לתביעת העובדים האחרים ואת מסגרת שעות עבודתו:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

- 1 העד, מר מ' ג'אבור: אני נשבע באלוהים שהייתי מגיע בשעה 6, לא משקר, הוא היה מגיע
2 בשעה 6, לוקח אותנו, מתחילים לעבוד ב-6 וחצי באתרים בת ים, תל אביב
3 וגבעתיים. בשעה 6 הוא מגיע אלינו, לוקח אותנו, בגלל הפקקים הוא כל הזמן
4 אמר "יאללה, יאללה" בגלל הפקקים, שנגיע בזמן.
5 עו"ד ברוך: טוב, ומה אתה אומר על כתבי התביעה האלה שכתוב שם שמתחילים בשעה
6 ?7
7 רגע, תגיד לו את השמות של העובדים, תגיד לו את השמות של העובדים.
8 עו"ד ברוך: אני אגיד לך בדיוק את השמות של העובדים, מאלכ אחימדאת, יוסף חמדאני
9 העד, מר מ' ג'אבור: אלה מרמאללה.
10 ש: וטאהא אידן.
11 ת: אלה מרמאללה, כולם מרמאללה מגיעים מהבית.
12 ש: אתה קראת,
13 ת: כולם הולכים וחוזרים,
14 ש: האם,
15 עו"ד אלנתן: רגע, דקה, תן לו לענות. אני לא מתנגד שיוספו עוד 5 דקות, רק תן לו לענות,
16 אל תהיה בלחץ, באמת, בוא נשמע אותו.
17 העד, מר מ' ג'אבור: כולם מגיעים מרמאללה, אנחנו ישנים פה ויוצאים לעבודה.
18 (עמ' 20 לפ' שורות 15 עד 30 לעדות התובע).
19
20 ש: בנספח 2.2, כן? אני הצגתי כמה כתבי תביעה, ובכולם כתוב שתחילת העבודה
21 היא בשעה 7, אלה החברים שלך לעבודה.
22 ת: אנחנו ישנים פה, לא הולכים הביתה. יש פועלים שמגיעים מרמאללה בגלל
23 שאנחנו לא יכולים לחזור הביתה, ישנים שם. המעסיק בא ולוקח אותנו ב-6
24 ומתחילים לעבוד ב-6 וחצי, היינו ישנים שם.
25 (עמ' 19 שורות 21 – 26 עדות התובע).
26
27 עו"ד ברוך: טוב. כמה ימים בשבוע אתה הועסקת ומאיזו שעה עד איזו שעה? תתאר לי
28 בבקשה גם הפסקות שהיו, בסדר?
29 העד, מר מ' ג'אבור: מתחיל לעבוד משעה 6 וחצי עד 3 כל השבוע מיום ראשון עד יום
30 חמישי,
31 ש: וביום שישי באיזו שעה הפסקת לעבוד?
32 ת: חצי שעה אוכל ו-10 דקות תפילה. ביום שישי אנחנו לא עובדים.
33 ש: ביום שישי הם לא עובדים,
34 כב' הש' גילצר כץ: כמה הוא אמר על אוכל? כמה הוא אמר? כמה זמן אוכל?
35 העד, מר מ' ג'אבור: חצי שעה אוכל ו-10 דקות תפילה.
36 עו"ד ברוך: ביום חמישי באיזו שעה אתה מפסיק לעבוד?
37 העד, מר מ' ג'אבור: 2 וחצי.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

- 1 ש: 2 וחצי, זאת אומרת, אתה לא עובד עד שעה 3 ביום חמישי? טוב, אז אנחנו,
2 עו"ד אלנתן: רגע, רגע, דקה, הוא אומר משהו.
3 העד, מר מ' ג'אבור: אנחנו ביום חמישי מתחילים לעבוד בשעה 6 כדי לסיים פחות חצי
4 שעה ב-2 וחצי.
5 עו"ד ברוך: את זה אתה לא כתבת.
6 (עמ' 21 לפ' שורות 13 – 26 לעדות התובע).
7
8 26. עוד עלה מעדותו של התובע כי הוא וחבריו לעבודה היו בהפסקות במהלך יום עבודה: תפילה
9 והפסקת אוכל. סך ההפסקות היו במשך כ- 3/4 שעה ביום:
10
11 ש: טוב, בסדר, לא זוכר. בסעיף 5 לכתב התביעה אתה טענת שהתחלת לעבוד ב-
12 6 וחצי, אולי אתה רוצה לתקן את עצמך ולהגיד משהו אחר?
13 ת: לא, הייתי עובד ב-6 וחצי, זה נכון, עד שעה 3.
14 ש: עד שעה 3.
15 ת: חצי שעה אוכל ו-10 דקות תפילה.
16 (עמ' 19 לפ' שורות 16 – 20 לעדות התובע).
17
18 27. אם כן, העולה מהעדויות שהתובע סיים לעבוד בשעה 15:00.
19
20 28. על פי תצהיר עדות ראשית של מר חמזה אלגבור ההסעות ביום חמישי היו יוצאות בשעה 15:00.
21 עם זאת, התובע הודה כי ביום חמישי הוא עבד עד 14:30 (ראו ציטוט לעיל מתוך הפרוטוקול)
22
23 29. אם כן, התובע עבד כ 3/4 שעות מידי יום (למעט יום חמישי שבו עבד 1/4 שעות).
24
25 30. על פי צו ההרחבה שבוע עבודה הוא 42 שעות שבועיות (סעיף 8 לצו ההרחבה).
26
27 31. אומנם התובע עבד בשבוע כ- 38 1/4 שעות שבועיות שהם כ-91% משרה אך ברי כי התובע לא
28 התייצב במשך כל ימי החודש. התובע תבע על בסיס ימי העבודה המופיעים בתלושים שהוכח
29 שאינם קשורים למציאות אולם משלא הובא ע"י הנתבע הוכחות לעניין עבודה במספר ימים שונה,
30 חישובנו יתבססו על ימים אלו. עבודה של 755 ימים ב-43 חודשים משקפת עבודה של 17.55 ימים
31 בחודש. מכאן היקף העבודה הוא $17.55/20 = 88\%$.
32
33 ותק ענפי
34
35 32. עיון בכתב התביעה מעלה כי התובע העלה את סוגיית ותקו בקשר לקרן ההשתלמות וחופשה
36 שנתית (סעיף 14.6 לכתב התביעה).
37

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

33. על פי הדיווחים לשירות התעסוקה התובע עבד בענף הבניין משנת 2009 (נספח לתצהיר גילוי המסמכים). עובדה זו לא נסתרה ע"י הנתבע.

קרן השתלמות, הפרשות לפיצויים והפרשות לפנסיה

34. נוכח ותקו הענפי, זכאי התובע להפרשות לקרן השתלמות. תחשיבי התובע לא נסתרו וכך גם תחשיבי התובע לעניין פנסיה ופיצויים שנערכו על בסיס שכרו האמיתי ולא כפי שהופיע בתלוש השכר ועל בסיס ימי העבודה שנרשמו בתלושי השכר (ראו תחשיב התובע בסיכומיו – סעיף 8.1).

35. משכך, על הנתבע לשלם לתובע סך של 27,855 ₪ בגין הפרשות לפיצויים, פנסיה וקרן השתלמות.

נסיעות ודמי שכירות

36. סעיף 44(ב) לצו ההרחבה בענף הבנייה, התשתיות, צמ"ח, עבודות ציבוריות ושיפוצים 2015 (להלן: צו ההרחבה) קובע:

- א. עובד ועובד שיפוצים, אשר המעסיק אינו מעמיד לרשותו הסעה, ואשר נזקק לתחבורה ציבורית כדי להגיע מביתו למקום העבודה וחזרה, יהיה זכאי להחזר הוצאות נסיעה בהתאם לכללים ולסכומים הקבועים בהסכמים הקיבוציים הכלליים הנחתמים בין לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים ולהסתדרות העובדים הכללית החדשה בעניין החזר הוצאות נסיעה, כפי שיעודכנו מעת לעת. נכון ליום חתימת צו זה תקרת הסכום היומי היא 26.40 ש"ח ליום.
- ב. למרות האמור לעיל, מוסכם כי אם נדרש עובד או עובד שיפוצים להגיע למקום עבודה המרוחק למעלה מ-40 ק"מ ממקום מגוריו, בלי שהמעסיק יעמיד לרשותו הסעה, יהיה העובד זכאי להחזר הוצאות נסיעה בגובה 150% מהתעריף האמור בסעיף קטן א' לעיל, כפי שיעודכן מעת לעת, או לפי הוצאות בפועל כפי שיוסכם עם מעסיקו מראש, כנגד קבלות.

37. אין מחלוקת כי התובע לא נסע לביתו מידי יום מבחירתו (ועל כך עוד בהמשך) אלא כעולה מהראיות הוא לן בדירה בחולון ונסע בסוף השבוע לביתו וחזר בתחילת השבוע לעבודה. משכך, לא מצאנו מקום להשיב לתובע את דמי השכירות ששילם התובע לנתבע (16,125 ₪). הנתבע לא שילם לתובע דמי נסיעות מדי יום שכן התובע הוסע מהדירה השכורה לעבודה, הלך ושוב.

38. עם זאת, התובע נסע 8 פעמים מביתו לעבודה ומהעבודה לביתו מדי חודש. התובע עבד במשך 43 חודשים. על פי צו ההרחבה לעניין הנסיעות התובע זכאי עד ל-26.4 ₪ לנסיעה (26.4 X 8 X 43X חודשים) שהם 9,081.60 ₪.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

39. נוכח קביעתנו כי תלושי השכר אינם משקפים את שכרו של התובע, על הנתבע לשלם סך זה לתובע בגין דמי נסיעות.

פיטורים ואי עריכת שימוע

40. הנתבע הודה בביה"ד הארצי כי התובע פוטר:

המשיב: הוא שואל אם פיטרתי את אחיו, איך אפשר להשאיר אדם שמאיים על עובדים? ושרוצה להרביץ? את מחמוד באמת פיטרתי.

(עמ' 3 לפ' מיום 24.11.20 בבית הדין הארצי שורות 22 – 23 בע"ע 73245-06-20).

41. משכך, התובע זכאי לפיצויי פיטורים. התובע זכאי ל- 8.33% משכרו בגין פיצויי פיטורים (התובע לא תבע רכיב פיצויי פיטורים לפי שכרו אחרון. ראו לעניין זה סעיף 14 לכתב התביעה).

42. זאת ועוד, יוער כי הנטל על הנתבע להראות אם בידו היה אישור כניסה לישראל לתובע בתקופה הרלוונטית. הנתבע לא הציג כל אישור.

43. לתובע לא נערך שימוע בטרם פוטר. על הנתבע לשלם לתובע פיצוי בגין אי עריכת שימוע בסך של 5,000 ₪ וחלף הודעה מוקדמת בסך 8,400 ₪ נטו (20*420).

44. נוכח האמור לעיל, נדחית הודעת הקיזוז לעניין הודעה מוקדמת שהוגשה ע"י הנתבע.

אפליה והתעמרות

45. לא הוכח ע"י התובע כי הופלה לרעה בשל לאומו או כי הנתבע התעמר בו. לא הובאה ולו ראשית ראיה בעניין זה. לפיכך, דין רכיבי תביעה הנובעים מעילה זו להידחות.

אש"ל

46. הנתבע אישר שהוא קבלן שיפוצים:

ש. אתה טוען בס' ב'1 לתצהיר (מקריא). אתה יש לך רשיון של 131 לשיפוצים?

ת. נכון.

(עמ' 12 שורות 15-16 לפ' הדין 9091-02-18 לעדות הנתבע).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37

ש. אתה קבלן שיפוצים

ת. כן.

(עמ' 13 שורה ועמ' 14 שורה 1 לפי הדין בסע"ש 9091-02-18).

47. אין מחלוקת כי התובע והתובע בתיק 9091-02-18 עבדו יחדיו. משכך, אנו קובעים כי עיסוקו של הנתבע היה בשיפוצים:

עו"ד אלנתן: למה ציינת את זה שהוא עוסק בעיקר בתוספות בנייה? אבא שלך.

העד, מר ח. שלי: זה מה שאנחנו עובדים בו בעיקר.

(עמ' 42 שורות 12-13 לעדות חיים שלי).

ש: אז בוא נחזור חזרה לשאלה הראשונה. עכשיו אתה נזכר במה הוא עבד?

ת: עבד בבניין.

ש: עבד בבניין, במה?

ת: עובד בניין,

ש: במה?

ת: כל מה שהיה צריך לעשות היה עובד.

ש: במה? במרפסות?

ת: שבירות, ניקיונות,

ש: שבירות, ניקיונות, מה עוד?

ת: טפסנות,

ש: טפסנות של מה? של המרפסות?

ת: של בנייה לכל דבר.

ש: של בנייה לכל דבר.

ת: מה שהיינו צריכים לעבוד הוא היה עובד.

ש: מה שהייתם צריכים, אבל זה מה שעשיתם מרפסות אתה אומר.

ת: מרפסות, תוספות בנייה.

(עמ' 45 שורות 4-19 לעדות חיים שלי).

ש: תפסן במה? תפסן, עוזר תפסן אבל במה? אתה יכול להגיד לי במה? מה? מה?

הוא עשה?

ת: בבניית מרפסות.

ש: בבניית המרפסות?

ת: כן.

(עמ' 55 שורות 8 – 12 לעדות מיסק).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

- 1 48. בצו קיים תעריף אש"ל לעובדים בשיפוצים.
- 2
- 3 49. סעיף 47 לצו ההרחבה בענף הבניין קובע תשלום אש"ל לעובד הנדרש ללון מחוץ לביתו:
- 4 א. כל עובד ועובד שיפוצים שיידרש ללון מחוץ למקום הלינה הרגיל שלו עקב דרישת
- 5 המעסיק יקבל מן המעסיק ארוחת בוקר, צהריים, ערב ולילה או תמורתם.
- 6 גובה התשלום הנ"ל יהיה בהתאם לשיעורי קצובת הכלכלה, תמורת ארוחות
- 7 בוקר, צהריים, ערב ולילה, כפי שנקבעו בתקשי"ר וכפי שמעודכנים ומפורסמים
- 8 מעת לעת על ידי הממונה על השכר והסכמי עבודה במשרד האוצר.
- 9 ב. נוסף על כך כל עובד ועובד שיפוצים שיידרש ללון מחוץ למקום הלינה הרגיל שלו
- 10 עקב דרישת המעסיק יקבל מן המעסיק מקום לינה מתאים או תמורתו.
- 11 ג. המעסיק יקבע את מקום הלינה לעובד ולעובד שיפוצים, יאשר מראש את
- 12 ההוצאה בגין הלינה, ויישא בתשלומה, בין אם באופן ישיר ובין אם בהשבת
- 13 ההוצאה לעובד לפי קבלות.
- 14 ד. עובד שיפוצים אשר יידרש ללון מחוץ למקום הלינה הרגיל שלו, כאמור בסעיף
- 15 קטן א', יהיה זכאי לקבל בגין ארוחות את הגבוה מבין שני התשלומים (לפי סעיף
- 16 65 או סעיף 47).
- 17
- 18 50. לא הוכח ע"י התובע כי הנתבע דרש ממנו ללון מחוץ לביתו אלא הדעת נותנת כי התובע בחר
- 19 להתגורר בסמוך מטעמי נוחות או למצער לא הוכח אחרת ע"י התובע.
- 20
- 21 51. עם זאת, צו הרחבה דן בתשלום אש"ל לעובד שיפוצים שאינו קשור ללינה מחוץ לביתו (סעיף 65):
- 22
- 23 עובד שיפוצים יהיה זכאי לתשלום הוצאות אש"ל בסך 20 שקלים חדשים, בעבור כל
- 24 יום עבודה (בין אם מלא ובין אם חלקי) שעבד אצל המעסיק, והכול אלא אם כן סיפק
- 25 המעסיק לעובד, בגין אותו יום ארוחה.
- 26
- 27 התובע עבד 755 ימים אצל הנתבע (ראו לעיל סעיף 31). מכאן שעל הנתבע לשלם לתובע 15,100 ₪.
- 28
- 29
- 30 חופשה שנתית
- 31
- 32 52. על פי סעיף 38 לצו ההרחבה, דמי החופשה נקבעים לפי הותק הענפי:
- 33
- 34 כל עובד ועובד שיפוצים בענף יהיה זכאי לחופשה שנתית אשר תינתן בהתאם לצו זה
- 35 כמפורט להלן:
- 36
- 37 למען הסר ספק מובהר כי ותקו של עובד ועובד שיפוצים לצורך חופשה שנתית הוא
- 38 בענף בארץ ולא אצל המעסיק.
- 39
- 40 טבלת החופשה השנתית לעובד ולעובד שיפוצים הוא כלהלן:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

מספר ימי עבודה כימי חופשה מספר ימי עבודה כימי חופשה	בשבוע בן שישה ימי עבודה בשבוע בן חמישה ימי עבודה	ותק ענפי בישראל
	10	12
	11	13
	14	16
	15	18
	17	19
	17	19
	23	26
		55
	24	28

צבירת ימי חופשה היא בהתאם לחוק.

למען הסר ספק, הטבלה לעיל מתייחסת לימי עבודה בלבד ואינה כוללת שבתות וחגים.

53. ערך יום חופשה של התובע עומד על 420 ₪ נטו ליום.

54. הנתבע לא הציג דו"ח נוכחות או פנקס חופשות ובסיכומיו תבע התובע סך של 33,371 ₪.

55. טוען הנתבע כי התובע לא תבע עבור חופשה. עיון בכתב התביעה מעלה כי הוזכרו חופשה במסגרת ההפרשות הסוציאליות (9.33% מהשכר על פי הצו והוותק של התובע) (סעיף 14.6 לכתב התביעה) אך בתצהיר הצהיר התובע כי דמי החופשה לא נתבעו (סעיף 11ג. לתצהיר התובע). משכך, נוכח האמור בתצהיר – נדחה רכיב תביעה זה.

הבראה

56. כאמור עיון בדיווחים של שירות התעסוקה מעלה כי לתובע וותק בענף הבניין למצער משנת 2009 ועד לסיום עבודתו אצל הנתבע. אם כן, מקובלים עלינו חישובי התובע המבוססים על ותק של 8 שנים ברם חישובי התובע מבוססים על היקף משרה של 97%.

57. טוען הנתבע כי בשנה הראשונה הוא זכאי ל-6 ימי הבראה ולא 10 ימים כפי שתבע. על פי סעיף 40 לצו ההרחבה, עובד זכאי לימי הבראה על הוותק הענפי ולא על פי הוותק אצל מעסיקתו:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

1 עובד ועובד שיפוצים לאחר ותק של שנה בעבודה אצל המעסיק, זכאי לדמי הבראה,
2 אשר ייקבעו בהתאם לוותק שצבר בענף הבניין או ענף השיפוצים, לפי העניין,
3 בישראל. ערך יום ההבראה הוא בהתאם לערך יום הבראה במגזר העסקי (הפרטי),
4 כפי שיעודכן מעת לעת.

5
6 תשלום דמי הבראה במשכורות חודשים יולי-ספטמבר בכל שנה, או איזה מהם.

7
8 מספר ימי ההבראה בהתאם לוותק בענף הם כדלקמן:

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
ותק ענפי	ימים								
2-1 שנים	6 ימי הבראה לשנה								
מ-3 עד 4 שנים	8 ימי הבראה לשנה								
מ-5 עד 10 שנים	9 ימי הבראה לשנה								
מ-11 עד 15 שנים	10 ימי הבראה לשנה								
מ-16 עד 19 שנים	11 ימי הבראה לשנה								
מ-20 שנים ויותר	12 ימי הבראה לשנה								
16 האמור הוא בלי לגרוע בזכותם של עובדים מכוח הסכמים ו/או הסדרים מקומיים או									
17 אישיים עדיפים לדמי הבראה גבוהים יותר.									

19 58. משכך, אנו מקבלים את תחשיבי התובע בכפוף להיקף משרתו. על הנתבע לשלם לתובע ₪ 14,403
20 (14,894/91 * 88%).

21 חגים:

22 59. בסעיף י-2 לכתב ההגנה הודה הנתבע כי התובע זכאי ל-31 ימי חג.

23 60. נוכח קביעתנו כי שכרו היומי עמד על 420 ₪ נטו התובע זכאי ל- 15,537 ₪ בגין דמי חגים.

24 שי לחג

25 61. סעיף 48 לצו ההרחבה קובע זכאות לשי לחג פעמיים בשנה:

- 26 א. פעמיים בשנה, בראש השנה ובפסח, ייתן המעסיק לעובדיו שי לחג, בשווי של
27 250 שקלים חדשים לכל אחד משני החגים, ובסך הכול בשווי של 500 שקלים
28 חדשים לשנה.
- 29 ב. השי לחג כאמור בסעיף 48א לעיל יוענק לכל עובדי המעסיק באופן אחיד. ועם
30 זאת, מעסיק רשאי להעניק שי לחג לעובד ולעובד שיפוצים שאינו יהודי, בשני
31 מועדים אחרים של ימי חג על פי דתו, באופן ובשווי זהה לאמור בסעיף 48א.
- 32 ג. אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מכל הסדר ו/או נוהג קיים מיטיב אצל המעסיק
33 מכל מקור שהוא.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

62. הנתבע לא הכחיש כי מגיע לתובע שי לחג (ס' יג' לכתב ההגנה). התובע עותר לסך של 2,000 ₪. הנתבע טען כי לא נקבע בצו גובה השי אולם בד בבד ערך חישוביו על בסיס 250 ₪. על פי הצו התובע זכאי ל-500 ₪ לשנה בגין שי לחג. נוכח תקופת עבודתו, אנו מקבלים את תחשיבי התובע.

ביגוד

63. עובד זכאי על פי צו ההרחבה לסט ביגוד ובגדי מגן אחרי ותק של חצי שנה (סעיף 45):

- א. עובד ועובד שיפוצים בוותק של חצי שנה ומעלה אצל המעסיק יהיה זכאי לקבל, אחת לשנה, מערכת ביגוד מאיכות טובה הכוללת נעליים, מכנסיים, חולצה, וכובע מצחייה.
- ב. שווי מערכת הביגוד שתינתן לעובד ועובד שיפוצים תעמוד על סך של עד 250 שקלים חדשים. מעסיק רשאי לספק לעובד או לעובד שיפוצים ביגוד בעין או בתשלום של 250 שקלים חדשים לשכר העובד.
- ג. כמו כן כאשר עבודת עובד ועובד שיפוצים מחייבת בגדי מגן כגון: מגפיים, כובע וכד' וזאת לצורך שמירה על בטיחות בעבודה, המעסיק יעניק לעובדים בגדי מגן אלה על חשבונו בלבד.
- ד. האמור אינו בא לגרוע מפרק בטיחות וגהות בצו זה.

64. לאחר שנה זכאי התובע לביגוד בפעם הראשונה ובשים לב להפסקה שחלה בתקופת עבודתו של התובע מחודש 6/2015 ועד 12/2015, עד לסיום עבודתו היה זכאי התובע בעבור 3 ימים בלבד (750 ₪).

טענות הקיזוז של הנתבע

65. משהכתוב בתלושי השכר לא באמת ובתמים שולם, אין מקום לקיזוז "עודפיי" דמי ההבראה, "עודפיי" דמי חגים, "עודפיי" דמי נסיעות. הנתבע לא הוכיח כי התובע גרם לנוק למקום העבודה.

66. לפיכך, טענות הקיזוז נדחות.

סוף דבר

67. התביעה מתקבלת בחלקה.

68. לסיום מצאנו מקום להעיר כי הביטויים והזלזול שהפגין ב"כ הנתבע כלפי ב"כ התובע אינם ראויים להיאמר ובוודאי שלא להיכתב. ביטויים כגון "שקרן" דינם להימחק מלקסיקון דברי עורכי דין אשר מבצעים עבודתם ומייצגים את הלקוח שלהם.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 19227-02-18

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

69. זאת ועוד, הנתבע הגיש סיכומיו בניגוד להחלטת ביה"ד. היה על הנתבע להגיש סיכומיו בגופן של 12 אולם הגיש סיכומיו על פני גופן של 9. התנהלות מזלזלת בבית הדין.

70. על הנתבע לשלם לתובע את הרכיבים הבאים:

הפרשות לפיצויים, לפנסיה וקרן השתלמות בסך של 27,855 ₪;

דמי ביגוד בסך 750 ₪;

שי לחג בסך 2,000 ₪;

דמי חגים בסך 15,537 ₪;

דמי הבראה בסך 14,403 ₪;

פיצוי בגין אי תשלום דמי אש"ל בסך 15,100 ₪;

פיצוי בגין אי עריכת שימוע בסך 5,000 ₪;

חלף הודעה מוקדמת בסך 8,400 ₪;

דמי נסיעות בסך 9,082 ₪.

71. טענות הקיזוז נדחות.

72. הנתבע ישלם לתובע שכ"ט עו"ד בסך של 10,000 ₪ והוצאות משפט בסך 1,000 ₪.

ערעור בזכות לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים בתוך 30 יום מיום קבלת פסק דין זה.

ניתן היום, י"ג תמוז תשפ"א, (23 יוני 2021), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

מר גיל אלוני,
נציג ציבור (מעסיקים)

אריאלה גילצרי-כץ, שופטת
סגנית נשיאה

גב' אורלי מלי,
נציג ציבור (עובדים)

26
27

